

2006. február 13-án benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-88/06. sz. ügy)

(2006/C 108/05)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J. Enegren és I. Kaufmann-Bühler, meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

- Állapítsa meg, hogy Írország – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló 89/655/EGK tanácsi irányelv (második egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) módosításáról szóló 2001. június 27-i 2001/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, illetve a Bizottságot e rendelkezésekről nem értesítette –, nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2004. július 19-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 195., 46. o.; magyar nyelvű különkiadás, 5. fejezet, 4. kötet, 132. o.

A T-154/03. sz., Biofarma SA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben az Elsőfokú Bíróság 2005. november 17-én hozott ítélete ellen a Bausch & Lomb által 2006. február 15-én benyújtott fellebbezés

(C-95/06. P. sz. ügy)

(2006/C 108/06)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Bausch & Lomb Inc. (képviselők: M. Silverleaf QC, R. Black, B. Gerber és A. Kohner Solicitors)

Többi fél az eljárásokban: 1. Biofarma SA; 2. Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- adjon helyt az OHIM harmadik fellebbezési tanácsa 2003. február 5-i határozatának;
- utasítsa az OHIM-ot a fellebbező nevében bejelentett védjegy lajstromozására;
- kötelezze az ellenérdekű felet kötelezze ezen fellebbezés és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság ítéletét hatályon kívül kell helyezni, az alábbiak alapján:

Ítéletében az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a vásárlóközönség nézőpontjából fennáll az összetévesztés veszélye a két ütköző védjegy között. A fellebbező álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság ítélete meghozatalakor jogi hibát követett el és/vagy megsértette az eljárási szabályokat. A hivatkozott hibák összefoglalva az alábbiak:

Az Elsőfokú Bíróság hibát követett el, amikor elmulasztotta megfelelő módon vagy egyáltalában tekintetbe venni azt, hogy az áruk, amelyekre vonatkozóan a védjegyek lajstromozásra vagy bejelentésre kerültek, hasonlóak-e. Premisszáiban az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követett el.

Az Elsőfokú Bíróságnak tekintetbe kellett volna vennie, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk hasonlóak-e vagy sem azon árukkal, amelyek tekintetében az ütköző védjegy használata megállapításra került. Ha az Elsőfokú Bíróság eszerint járt volna el, arra a következtetésre jutott volna, hogy az áruk nem hasonlóak, következésképpen a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható. Másodlagosan az Elsőfokú Bíróságnak arra a megállapításra kellett volna jutnia, hogy az adott esetben legfeljebb mulékony hasonlóság áll fenn és e csekély hasonlóság mellett, az összetéveszthetőség meghatározásának átfogó mérlegelése során, az ütköző védjegyek közötti hasonlóság nagyon magas fokára van szükség, illetve olyan (az Elsőfokú Bíróság által nem hivatkozott) okokra, hogy vajon az érintett közönség miért gondolhatja, hogy az áruk gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követett el a 8. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásával, amikor vizsgálta az ütköző védjegyek közötti hasonlóságot. Az Elsőfokú Bíróság értékelését nem azon összbnyomás átfogó vizsgálatával végezte, amelyet a védjegyek látványban vagy hangzásban az átlagfogyasztóban keltenek, hanem a szóban forgó védjegyeket alkotó szavak nyelvi és nyelvtani jellemzőinek részekre szedésével.

A hasonlóság vizsgálata során az Elsőfokú Bíróságnak a védjegyeket egészükben kellett volna vizsgálniuk, tekintettel az ütköző védjegyek egésze által az átlagfogyasztóban keltett vizuális és különösen hangzásbeli hatásra. Az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta továbbá figyelembe venni azt a tényt, hogy a szóban forgó áruk olyan dologra vonatkoznak, amellyel kapcsolatban az érintett vásárlóközönség köztudottan jelentős figyelmet fordít úgy az áru kiválasztása, mint használata során. Ha az Elsőfokú Bíróság helyes megközelítést alkalmazott volna, arra a következtetésre jutott volna, hogy a két védjegy hangzásban és vizuálisan is különböző.

Az Elsőfokú Bíróság tévedett az érintett vásárlóközönség meghatározásában, következőképpen jogi hibát követett el. Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követett el a 8. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásával annak megállapítása során, hogy az érintett vásárlóközönség egy részét a betegek alkotják. Az Elsőfokú Bíróságnak a jogszabály értelmében úgy kellett volna megítélnie, hogy az érintett vásárlóközönség gyógyászati szakemberekből áll.

A hasonlóság értékelése során az Elsőfokú Bíróság mechanikusan járt el. Hibásan ítélte meg az általa fellelt hasonlóság súlyát és azt, hogy ezek összetéveszthetőséghez vezetnek-e. Ehelyett feltételezte, hogy ez a helyzet áll fenn. Ezen eljárással az Elsőfokú Bíróság nem vett tudomást az ütköző védjegyek és áruk közötti különbségekről és arra a megállapításra jutott, hogy azok nem változtatnak a hasonlóság meglétén. Mindennek okairól pedig nem szolgált magyarázattal. Következőképpen az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követett el a 8. cikk (1) bekezdése Bíróság által értelmezett b) pontjának alkalmazása során, és/vagy megsértette az eljárási szabályokat, különösen pedig az eljárási szabályzat 81. cikkét, amennyiben elmulasztotta határozata indokolását.

Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követett el azzal, hogy nem vette figyelembe az érintett áruk átlagfogyasztójának figyelmi szintjét, valamint azt, hogy ez csökkentheti-e az összetéveszthetőséget. Tekintetbe kellett volna venni az átlagfogyasztó figyelmének különösen magas fokát, melyet az érintett áruk közötti választás előkészítése és a választás során tanúsít, valamint ennek az összetéveszthetőségre gyakorolt hatását. Következőképpen az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követett el a 8. cikk (1) bekezdése Bíróság által értelmezett b) pontjának alkalmazása során.

A Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris által 2006. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Philippe Derouin kontra Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf)

(C-103/06. sz. ügy)

(2006/C 108/07)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris

Benyújtás időpontja: 2006. február 22.

Az alapeljárás felei

Felperes: Philippe Derouin

Alperes: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az 1971. június 14-i 1408/71 rendeletet ⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy egy, az 1968. május 22-i francia-brit pénzügyi egyezményhez hasonló egyezmény előírja, hogy a Franciaországban lakóhellyel rendelkező és társadalombiztosítás által ott biztosított munkavállalók által az Egyesült Királyságban kapott jövedelmek nem számítanak bele a Franciaországban levont általános társadalombiztosítási járulékalapba, illetve a társadalombiztosítási kifizetések visszatérítéséhez való hozzájárulási alapba?

⁽¹⁾ A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 31. o.)